Как всичко се разбужда в паметта ми!

„Веч любовта аз знам. И ако пак повтор
ще да цъвти веднаж благоухае.
Ще я изпитвам за пак веднаж. И, Боже,
Какъв ли дух в сърдцето отчаяно
Ще роди се пак? Що що ще вложа в него?
Какви надежди? Може би обходи
Във странствий ~~[illegible]~~ кладени на съвестта,
Които съзърни дни са във душата ми
Въжделении все сили ... Днес в гърди си
Аз нямам сила, освен да възвишам.

„А за ~~в цветът~~ от в първий на младостта цъфтявка
Над ~~[illegible]~~ [illegible] като стъгласа на съзвуц
Не е минала още. Ковчегът ми
Все днес в свойта сладостни гори,
И цялото сърдце като още
Между високи листи и цветни. —
— Обичай, Брат! Незабравимо
~~Сам се съзидът на първата душа.~~
~~На любовта ѝ радостта ѝ сладки~~
~~Ще могат ти невидими тъ сърдце ми,~~
~~По-изразено, по-вълнуваща душа?!..~~
Та веч сам аз, когато в стихнал
Забравим все друга да управлява...
Ще дойде край, но, Боже мой, кога!"

~~Tu as répété mon [illegible]~~
~~[illegible] vive et tendre~~
~~mélodie mais [illegible] à~~
~~que la mélodie tu dois à~~
~~la fin t'ennuyait~~

Без сърдцето ми произнася ~~подобно~~
Мечтаний вълнението и отрова;
И ~~как~~ [illegible] пак мелодия от ново
когато да е ~~Ще~~ изпеднат пак
... ~~нездравото нездрав от~~ оставам.
Между всемирний звук невидим никой звук,
Между [illegible] [illegible] [illegible] на съвършенство

Сън възраждаемо ~~[illegible]~~ [illegible] се над него
Привързани сладостите в тъга
И спокойствие. Но вече цялото тяло
Не чувстве край в своята [illegible] [illegible].
Във своята [illegible] [illegible]
Той вътре [illegible]. Обтегнати безред
Към [illegible] [illegible] своите, и безсрамна
[illegible], [illegible] [illegible]
На неговий безрадостен живот.
На [illegible] неговите [illegible]
[illegible] падаха на [illegible] от [illegible] които
[illegible] с слова невежи.. [illegible]